

του, καὶ ἐλπίζοντες τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ· ἀλλ' ἀφοῦ ἀναβῇ εἰς τὸν θρόνον τῆς κρίσεως, δάκρυα καὶ ἐξομολογήσεις καὶ προσευχαί θέλουν εἶσθαι τὸσον μάταια, ὅσον αἱ πρὸς τὸν Ἀβραάμ δεήσεις τοῦ ἐν ἄδῃ πλουσίου, ὅτε εἶδεν αὐτὸν ἀπὸ μακρόθεν μετὰ τοῦ Λαζάρου ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ. Ἐναι καιρὸν ὁ πλούσιος οὗτος ἠδύνατο νὰ λουσθῇ ἐν τῷ καθαρῷ ποταμῷ τῶν ὑδάτων τῆς ζωῆς, ὅστις ῥέει διὰ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ τώρα εἰς μάτην ἐζήτη εἷνα σταλαγμὸν ὑδάτος πρὸς ἀνάψυξιν τῆς γλώσσης του.

Πᾶν ἀγαθὸν, ψυχικὸν καὶ σωματικόν, δύναται τις νὰ ἐλπίσῃ παρὰ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ δεδοξασμένου ἡμῶν Σωτῆρος, ἐν ὅσῳ εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς χάριτος, οὐδὲν ὅμως ἀφοῦ μεταβῇ εἰς τὸ φοβερὸν δικαστικὸν βῆμα· διὰ τοῦτο μᾶς προτρέπει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, λέγων, « Ἰδοὺ, νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ νῦν ἡμέρα σωτηρίας. »

Ὅποιον ἀνέκφραστον καὶ ἀκατανόητον τρόπον θέλει ἐμπνεύσει ὁ θρόνος τῆς κρίσεως εἰς τοὺς ὅσοι διήγαγον τὴν ζωὴν ἀλλότριον τοῦ θρόνου τῆς χάριτος! Τίς δύναται νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸν ὑπέρτατον Κριτὴν τοῦ κόσμου ἄνευ καταπληξέως καὶ φρίκης κατὰ τὴν ἐσχάτην ἡμέραν, ἐὰν δὲν προσήγγιζεν εἰς αὐτὸν μετὰ πνεύματος ταπεινοῦ καὶ συντετριμμένης καρδίας, ὅτε τὸ οὖς αὐτοῦ ἦτον ἀνεωγμένον εἰς ἀκοὴν τῶν ἀνθρωπίνων δεήσεων; Πῶς θέλει πλησιάσει τις πρὸς τὸν Χριστὸν ὡς τὸν Λέοντα τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα, ἐὰν δὲν προσεγνώριζεν αὐτὸν ὡς τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν αἶροντα τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου;

Τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν ἡ σάλπιγξ τοῦ ἀρχαγγέλου θέλει μᾶς καλέσει νὰ σταθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου, δὲν γνωρίζει κανεὶς, οὔτε αὐτοὶ οἱ ἄγγελοι. Τοῦτο ὅμως ἅπαντες γνωρίζομεν, ὅτι θέλει ἐπέλθῃ, ὡς ὁ κατακλυσμὸς τοπαλαί, αἰφνης καὶ ἀπροσδοκήτως, ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτί. Ὅσον δὲ φοβερά καὶ ἂν σταθῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη εἰς τοὺς ἀμετανοήτους καὶ ἀμελοῦντας καὶ ἐξουθενούντας τὸ Εὐαγγέλιον, βεβαίως θέλει εἶσθαι χαροποιὰ εἰς τοὺς ὅσοι ἠγάπων τὸν θρόνον τῆς χάριτος, καὶ συνεχῶς προσήρχοντο εἰς αὐτόν. Αὐτὸς ὁ Κριτὴς θέλει εἶσθαι φίλος των. Περὶ τούτων ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης λέγει, ὅτι θέλουν ἔχει παρρησίαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, καὶ δὲν θέλουν αἰσχυρῆν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν εἰς τὴν ἐλευσίν του. Πόσον ἄρα ὀφείλομεν νὰ προσερχώμεθα εἰς τὸν θρόνον τῆς χάριτος!

ΝΟΗΤΙΚΗ ΠΡΩΙΜΟΤΗΣ.

ΚΑΙ ἄλλοτε κατεχωρήσαμεν παραδείγματα νοητικῆς πρωιμότητος* νῦν δὲ προσθέτομεν τὸ ἐφεξῆς—

Ὁ Θωμᾶς Γυλιέλμος Μάλκιν ἐγνώριζε τὸ Ἀγγλικὸν Ἀλφάβητον πρὶν ἀρχίσῃ νὰ διμιλῇ· καὶ μολοντί δὲν ἠδύνατο νὰ προσφέρῃ τὰ γράμματα, ἐδείκνυν ὅμως

αὐτὰ, εὐθὺς ὅτε ἤκουε τὰ ὀνόματά των. Διετῆς ἔμαθε νὰ λαλῇ, καὶ σχεδὸν ἀμέσως ἤρχισε νὰ ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ μὲ ταχύτητα ἀπίστευτον εἰς τοὺς μὴ γενομένους μάρτυρας αὐτόπτας. Τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων του, καθ' ἣν ἐτελείονε τὸ τρίτον ἔτος τῆς ζωῆς του, ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν μητέρα του μὲ μολυβοκόνδυλον, καὶ μετ' ὀλίγους μῆνας διεύθυνεν ἄλλας πρὸς τινὰς τῶν συγγενῶν του. Τετραετῆς ἐγνώριζε τὸ Ἑλληνικὸν Ἀλφάβητον, καὶ εἶχεν ἐπιδώσει τοσοῦτον εἰς τὰ Λατινικά, ὥστε συνέταττε θέμα καθ' ἑκάστην μὲ ἱκανὴν ὀρθότητα. Πρὶν φθάσῃ εἰς τὸ πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, οὐ μόνον ἀνεγίνωσκε τὰ Ἀγγλικά μὲ ἐντελὴ εὐροίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐννοοῦσε παραδόξως. Τοὺς γεωγραφικοὺς πίνακας ἀντέγραφεν ἤδη εὐπρεπῶς καὶ ἀκριβῶς· εἶχε δὲ κάμει καὶ ἀντιγραφὰς τινὰς ἐκ τῶν κεφαλῶν τοῦ περιβοήτου ζωγράφου Ῥαφαήλου, τόσον συμφώνους μὲ τὸ ὕψος καὶ τὸ αἶσθημα τῶν πρωτοτύπων, ὥστε κριταὶ ἐπιτηδεῖοι προεῖπον ὅτι, ἂν ἐδίδετο εἰς τὰς τέχνας ὡς εἰς ἐπάγγελμα, ἤθελε κατασταθῇ ποτὲ εἰς τῶν ἀρίστων ἀπὸ τοὺς θιασώτας των.

Ἑπταετῆς συνέγραψε μύθους, καὶ ἔκαμε μίαν ἢ δύο οὐχὶ εὐκαταρρονήτους ἀποπείρας εἰς ποιητικὴν σύνθεσιν· ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἀξιοσημεῖωτον, τὸ ἰσχυρότερον δείγμα τῆς γονίμου φαντασίας του, εἶναι τοῦτο. Συνέλαβεν ἰδέαν ἀνυπάρχου τινὸς χώρας, ἣτις τόσον βαθέως ἦτον ἐντετυπωμένη ἐπὶ τοῦ νοῦς του, ὥστε περιέγραψεν αὐτὴν σαφῶς καὶ ζωηρῶς. Τῆς τερπνῆς ταύτης χώρας ἐστοχάζετο ἑαυτὸν ὡς βασιλέα· εἶχε δὲ σκοπὸν νὰ συγγράψῃ τὴν ἱστορίαν της, καὶ πραγματικῶς παρήγαγεν ἰδιαίτερά τινα μέρη. Κατέστρωσε δὲ καὶ γεωγραφικὸν πῖνακα τῆς φαντασιώδους ταύτης χώρας, δίδων ὀνόματα τῆς ἰδίας του ἐφευρέσεως εἰς τὰ κυριώτερα ὄρη, ποταμοὺς, πόλεις, λιμένας, κόμας, κλπ. Οὗτος ἦτον ὁ τελευταῖος ἀγὼν τῆς μεγαλοφυΐας του· διότι τὸ νεανικὸν τοῦτο τέρας τῆς μαθησεως ἀπέθανε πρὶν τελειώσῃ τὸ ἑβδομον ἔτος τῆς ζωῆς.

ΤΟ ΔΙΑ ΝΥΚΤΟΣ ΚΥΝΗΓΙΟΝ.

Ὁ ἈΓΓΛΟΣ Μόρφατ (περὶ οὗ ἴδε τὸ ἐπόμενον ἄρθρον) λέγει ὅτι εἰς τινὰ ὁδοποιάν, ἔχων ἀνάγκην ἀπὸ τροφᾶς, κατέφυγε τὴν νύκτα εἰς λιμνίον τι, ὅπου ἐσύχναζον ἄγρια θηρία διὰ νὰ πίνωσι, καὶ κρυφθεὶς εἰς κοιλωμά τι, παρεκάθητο μὲ σκοπὸν νὰ φονεύσῃ τινὰ ἐξ αὐτῶν.

« Ἡ σελήνη, » δανειζόμεθα τὴν ἰδίαν του περιγραφὴν, « ἔρριπτεν ἀμυδρόν τι φῶς, καὶ ἡ νύξ ἦτο ψυχρά, μολοντί αἱ ἡμέραι ἦσαν θερμαί. Δύο σχεδὸν ὥρας περιεμένομεν ἀνήσυχοι, νὰ φανῇ τι. Ἐπὶ τέλους, ἤκούσαμεν τρανὸν θόρυβον ὥσεί ζωὸν λάπτον—

* Ἰδε Ἀποθ. Τόμ. γ'. σελ. 18, 44, καὶ 187.

τος εἰς τὸ ὕδωρ, ὑπὸ τὴν σκοτεινὴν σκιερὰν ὄχθην, τριάκοντα πῆχεις μακρὰν ἀφ' ἡμῶν. «Τί εἶναι;» ἠρώτησα ἓνα τῶν συντρόφων μου. «Σιώπα,» μὲ ἀπεκρίθη· «εἶναι λέοντες· μὴ μας ἀκούσωσι.» Δὲν ἐσαλεύσαμεν· καὶ εἰχομεν ἀληθῶς πολὺ δίκαιον νὰ εὐγνωμονῶμεν, ὅτι, ἀφοῦ ἀπέπιτον, δὲν ἀνέβησαν εἰς τὸ πρὸς ἡμᾶς ἄγον γλοῶδες χεῖλος τοῦ ποταμοῦ. Ἐπομένως ἐπεσκέφθησαν ἡμᾶς δύο βούβαλοι, ὁ εἰς μέγιστος. Ὁ ἀμαξηλάτης μου Μώσῃς, ἰδὼν αὐτοὺς ἐρχομένους κατ' εὐθείαν πρὸς ἡμᾶς, μὲ παρεκάλεσε νὰ πυροβολήσω. Ἀλλ' ἐγὼ ἀπεποιήθην, διότι φοβούμαι πληγωμένον βούβαλον ὑπὲρ οἰονόηποτε σχεδὸν ἄλλο ζῶον. Ἐκεῖνος ἐπυροβόλησε· καὶ μολον- ὅτι τὸ θηρίον ἐπληγώθη βαρέως, ἵστατο ἀκίνητον ὡς πέτρα περὶ τοὺς ἑκατὸν πεντήκοντα πῆχεις μακρὰν, ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν, περιμένον νὰ μᾶς ἴδῃ κινουμένους, καὶ νὰ ὀρμήσῃ καθ' ἡμῶν. Εἰς δεινὴν θέσιν ἐκοιτόμεθα κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν, μόλις τολμῶντες νὰ ψιθυρίσωμεν· ὅτε δὲ τέλος ἀπῆλθον, ἤμεθα τόσον καρωμένοι ἀπὸ τὸ ψύχος, ὥστε, ἂν εἶχον μᾶς προσβάλει, φυγὴ ἤθελεν εἶσθαι τῶν ἀδυνάτων. Περιεπατήσαμεν τότε ὀλίγον, ἐνωτοῦ τὸ αἷμα ἤρχισε νὰ κυκλοφορῇ. Μετὰ τοὺς βουβάλους ἐπεσκέφθησαν ἡμᾶς δύο καμηλοπαρδάλεις· τὴν μίαν ἐκ τούτων ἐπληγώσαμεν. Ἀγέλη ράβδωτων ὀνάντων ἦλθεν ἔπειτα· ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν, ἀφοῦ κατεσκόπευσε τὰ σύνορα τοῦ ὕδατος, καὶ ἐκάλπασε περὶ κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν, διὰ νὰ ὀσφρανθῇ παρὰ ξενὸν τινα ὀσμήν, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἀγέλην κάμων θόρυβόν τινα ὡς σφύρισμα, δι' οὗ γνωρίσαντες τὸν κίνδυνον οἱ λοιποὶ, ἀπέδραμον ὅσον τάχιστα. Ὁ ἐφεξῆς ἦτο μέγας ῥινόκερως, ὅστις, καίριως πληγωθεὶς, ἀνεχώρησεν. Ἀκούσαντες δὲ τὴν προσέγγισιν καὶ ἄλλων λεόντων, ἐχρῖναμεν εὐλογον νὰ φύγωμεν· μετὰ μονήρην δὲ περιπάτον τεσσάρων μιλίων διὰ μέσου θάμνων, ὑαινῶν, καὶ θύων, ἐρθάσαμεν εἰς τὸ χωρίον, εὐγνώμονες εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν, καὶ τὸ κατ' ἐμὲ ἀποφασίσας νὰ μὴ κυνηγήσω ποτὲ διὰ νυκτὸς εἰς λιμνὴν ὕδατος. Τὴν ἐπαύριον εὐρέθησαν ὁ ῥινόκερως καὶ ὁ βούβαλος, καὶ μᾶς ἔδωκαν κρέατα ἐν ἀφθονίᾳ.»

Ο ΕΞΗΜΕΡΩΘΕΙΣ ΑΓΡΙΟΣ.

ἌΓΓΛΟΣ ἱεραπόστολος, ὀνόματι Μόφφατ, ἀφοῦ διέτριψεν εἰκοσιτρία ἔτη εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν ἐν μέσῳ βαρβάρων καὶ ἀγρίων λαῶν, ἐπέστρεψεν εἰς Ἀγγλίαν τὸ 1840, ὅπου ἐξέδωκε διήγημα τῶν ὅσα εἶδε καὶ ἐπραξεν εἰς τὸ πολυετές αὐτὸ διάστημα. Τὸ βιβλίον του γέμει τῶν πλέον ἀξιопεριέργων συμβεβηκότων, καὶ εἰκονίζει ἄριστα τὴν κατάστασιν κοινωνίας, διόλου ἀπολιτίστου. Ὁ κύριος Μόφφατ διήγαγε τὸ κάλλιστον μέρος τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἐκτεθειμένος εἰς παντοειδῆς κακουχίας καὶ πολυαριθμούς κινδύ-

νους· κατὰ τὸν Ἀπόστολον Πῦλον, ὡς ἄγριος ἐγένετο τοῖς ἀγρίοις, ἵνα τοὺς ἀγρίους κερδήσῃ. Περιεπλανᾶτο μετ' αὐτῶν εἰς τὰς ἐρήμους, κατ' ὅκει ἐν σκηναῖς ἢ καλύβαις ὡς ἐκεῖνοι· ἐθήρευε καὶ εἰργάζετο ὡς ἐκεῖνοι· ἐν ἐνὶ λόγῳ, ὑπέφερεν ὅλα τὰ δεινὰ τῆς ἀγρίας καταστάσεως τῶν Βεκουανῶν, Ναμακουῶν, καὶ ἄλλων φυλῶν τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξημερώσῃ καὶ πολιτίσῃ αὐτάς διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τοῦτο, σὺν Θεῷ, πραγματικῶς κατώρθωσεν. Ἐκ τῶν πολλῶν δὲ ἐξαισίων παραδειγμάτων τῆς καρποφορίας τῶν εὐσεβῶν ἀγόνων του λαμβάνομεν τὴν ἱστορίαν θηριῶδους τινὸς φυλάρχου, ὀνομαζομένου Ἀφρικάνου, ὅστις ἐξ αἱματοχαροῦς εἰδωλολάτρου κατέστη πρά- ὀτατος Χριστιανός.

Τὸ 1806, ὅτε οἱ Ἀγγλοὶ ἱεραπόστολοι διαβάντες τὸν Ἀραουσιανὰ ποταμὸν* εἰσῆλθον κατὰ πρῶτον εἰς τὴν χώραν τῶν Ναμακουῶν, ὁ Ἀφρικάνος οὗτος ἦτον ἡ μαστίς καὶ ὁ τρόμος τῶν Ὀλλανδῶν, τῶν ἐπὶ τῶν μεθορίων τῆς ἀποικίας τοῦ Εὐέλπιδος Ἀκρωτηρίου. Μίαν δὲ τῶν ἡμερῶν, παρουσιασθεὶς εἰς τὸ νεοσύστατον κατάστημα, ἐλάλησεν ὡς ἐπομένως·—«Ἐπειδὴ ἐστάλθητε ὑπὸ τῶν Ἀγγλων, σὰς ὑποδέχομαι εἰς τὴν χώραν μου· διότι, ἂν καὶ μισῶ τοὺς Ὀλλανδοὺς, τοὺς πρῶην καταδυνάστες μου, ἀγαπῶ τοὺς Ἀγγλους, περὶ ὧν πάντοτε ἀκούω ὅτι εἶναι φίλοι τῶν ἀθλίων μαύρων.» Ὁ Ἀφρικάνος καὶ ὁ υἱὸς του περιεπλανῶντο ποτὲ εἰς τοὺς λόφους καὶ τὰς κοιλάδας τῶν πατέρων αὐτῶν, μόλις 100 μίλια ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως·† ἐδοσκον τὰ ἴδια τῶν ποίμνια, ἐφόνεον τὰ ἴδια τῶν θηρίων, ἔπινον ἀπὸ τὰ ἴδια τῶν βυάκια, καὶ συνεμίγνυνον τὴν μουσικὴν τῶν ἐγγυρίων ὧδων τῶν μὲ τοὺς ἀνέμους τῶν ὀρέων, ὅπου καὶ οἱ προπάτορές των καὶ αὐτοὶ εὕρισκον ἀσφαλὲς καταφύγιον. Ἀλλ' ὅσον ἐπληθύνοντο οἱ Ὀλλανδοί, καὶ ἐξέτεινον τὰ ὄρια τῶν σφετεριζόμενων τὰς γειτονεουσῶν γαίης, τόσον οἱ αὐτόχθονες, πάντῃ ἀδύνατοι ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τὰς εἰσβολὰς τῶν ξένων τούτων ἀρπάγων, παρεχώρουν ἐξ ἀνάγκης, ἢ μετοικαίνοντες εἰς τὰ ἐνδότερα, ἢ ὑποτασσόμενοι παθητικῇ ὑποταγῇ εἰς τοὺς γεωργούς. Προϊόντος τοῦ χρόνου, ὁ Ἀφρικάνος μετὰ τῆς φυλῆς του ἀπεμακρύνετο μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐκ τῆς γῆς τῶν προπατόρων του, ἐωσοῦ ὑπετάχθῃ εἰς γεωργόν τινα, ὀνόματι Π—. Ἐνταῦθα κατέκησεν ἱκανὰ ἔτη αὐτὸς τε καὶ ἡ ἐλαττωθεῖσα φυλὴ του. Ὁ Π— εὐρῆκε τὸν Ἀφρικανὴν πιστὸν καὶ ἀτρόμητον ποιμένα· ἐνῷ δὲ ἡ ἀνδρία του εἰς τὸ ὑπερασπίζεσθαι καὶ αὐξάνειν τὰς ἀγέλας καὶ τὰ ποίμνια τοῦ κυρίου του καθίστανεν αὐτὸν πολυτιμότερον, ἐσφοδρύνετο συγχρόνως ἡ κεχυμμένη ἔχθρα, ἥτις μετέπειτα ἐξεβράχῃ τρομερὰ κατὰ τῆς δυστυχοῦς οἰκογενείας, καὶ ἥτις διέδωκεν ὀλεθρον ὅπου- δήποτε διεύθυνε τὰ βήματά του. Ἄν ὁ Π— εἶχε μεταχειρισθῇ τοὺς ὑπηκόους του μὲ τινα φιανθρωπικὴν, δὲν λέγω εὐγνωμοσύνην, ἡμποροῦσε νὰ ἀποθάνῃ ἐντίμως, καὶ νὰ προλάβῃ τὴν καταστροφὴν ἥτις ἐπέπεσεν εἰς τὴν οἰκογένειάν του, ὡς καὶ τὴν σειρὰν τῶν ληστειῶν, τῶν ἐγκλημάτων, καὶ τῆς αἱματοχυσίας, ἥτις ταχέως ἠκολούθησε τὸ λυπηρὸν αὐτὸ συμβεβηκός.

Παρατρέχομεν τὸν τραγικὸν τοῦτον ὀλεθρον τῆς οἰκογενείας τοῦ γεωργοῦ Π—, παρατηροῦντες μόνον ὅτι ἐπέ-

* Orange River.

† Ἡ Ἀκρόπολις εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῆς ἀποικίας τοῦ Εὐέλπιδος Ἀκρωτηρίου, ὑποκειμένης ποτὲ μὲν εἰς τοὺς Ὀλλανδοὺς, ἀπὸ δὲ τοῦ 1795 εἰς τοὺς Ἀγγλους· οἱ κάτοικοι τῆς Ἀκροπόλεως συμποσύνται εἰς 20,000.